

[Skatteministeren]

arbejde her i landet, hvis deres arbejdsgiver er skattepligtig.

Efter de gældende regler er udenlandske lønmodtagere med arbejde her i landet kun skattepligtige, hvis deres arbejdsgiver har hjemting her i landet.

Lovforslagets formål er at imødegå utilsigtede virkninger af de gældende skatteregler. Hvis udenlandske foretagender udfører bygge-/anlægsarbejde her i landet uden at have hjemting i Danmark, er deres udenlandske lønmodtagere ikke omfattet af dansk skattepligt. Dette medfører, at udenlandske foretagender kan aftale lavere løn med udenlandsk arbejdskraft end med dansk arbejdskraft. De gældende regler medfører således, at udenlandske foretagender med bygge-/anlægsarbejde her i landet har fordel ved at anvende udenlandsk arbejdskraft i stedet for dansk arbejdskraft. Samtidig kan udenlandske foretagender opnå en konkurrencefordel i forhold til tilsvarende danske foretagender ved udførelse af bygge-/anlægsarbejde her i landet.

Som en konsekvens af den foreslåede ændring af skattepligtsreglerne for udenlandske lønmodtagere foreslås en ændring af skattepligtsreglerne for udenlandske foretagender med bygge-/anlægsarbejde her i landet. Efter gældende regler er de kun skattepligtige, hvis arbejdet varer mere end 12 måneder. Lovforslaget går ud på, at de skal være omfattet af dansk skattepligt uanset arbejdets varighed.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til Tingets velvillige behandling.

Skriftlige redegørelser:

Redegørelse af 28/10 92 om det fremtidige samarbejde mellem de nordiske lande.

(Redegørelse nr. R 2).

Statsministeren (Poul Schlüter):

Den europæiske udvikling har afgørende betydning for det nordiske samarbejde. Den skaber nye forudsætninger og muligheder for samarbejdet indbyrdes og for et nordisk samarbejde i en europæisk ramme. Det kræver, at vi tilpasser samarbejdet til vore landes interesser og behov i en bredere europæisk sammenhæng. Griber vi denne chance, vil vi få et stærkere Norden i et nyt Europa.

Det vil være en styrke for de nordiske lande, at vi samarbejder med flere europæiske lande om de sager, som vi er optaget af i Norden. Norden er en del af Europa, og der er bred enighed om, at nordisk samarbejde ikke er et alternativ til europæisk samarbejde. Norden og Europa er ikke et enten-eller, men et både-og.

Samtlige nordiske lande, med undtagelse af Island, indretter sig nu på et fuldgældigt medlemskab i EF. Der er ingen tvivl om, at en udvikling, hvor samtlige eller de fleste nordiske lande bliver medlem af EF, indebærer en klar forskydning af Fællesskabet i nordisk retning. De nordiske lande kan sammen sætte deres præg på Europas udvikling og fremme de udviklingsformer og samarbejdsområder, vi lægger vægt på.

Over det meste af Europa tales der, ikke mindst efter den danske folkeafstemning, om, hvordan vi kan bringe borgerne nærmere til beslutningerne, hvordan vi kan åbne op for beslutningsprocessen, og hvordan vi kan skabe en fornuftig arbejdsdeling mellem EF, medlemslandene og de enkelte regioner. Den debat vil føre til, at demokratiet bliver styrket i EF og i de enkelte medlemslande. Vi ser i dag, hvordan nordiske værdier, som vi har udviklet gennem de sidste hundrede år om decentralisering, om nærdemokrati og om mindre bureaukrati, vinder større forståelse også i EF.

Også på områder som den sociale dimension og miljøpolitikken er vi i Norden langt fremme. På disse felter vil vore tanker og ideer også vinde frem i de kommende år og sætte et nordisk præg på EF-samarbejdet.

Men en forudsætning for, at de nordiske værdier for alvor skal kunne fremmes i EF, er naturligvis, at de nordiske lande bliver fuldgældige medlemmer af Fællesskabet. Det er vist ingen hemmelighed, at vi i Danmark i flere år har haft det synspunkt, at de nordiske lande hører til i EF. Aldrig har det været mere påkrævet end i dag.

På vej mod EF-medlemskab er der en mellemstation, EØS-aftalen, som træder i kraft den 1. januar 1993. Denne aftale er en klar forbedring af EFTA-landenes, herunder de nordiske landes, forhold til EF og et naturligt skridt på vejen for de lande, der vil være medlem. Aftalen indebærer i sig selv en styrkelse af det forpligtende samarbejde også mellem de nor-